

Razpisa trimskih tekmovanj

Zveza telesnokulturnih organizacij Bežigrad razpisuje občinsko trimsko tekmovanje v smučarskem teku in veleslalomu za leto 1983.

SMUČARSKI TEK

Tekmovanje bo organizirano takoj, ko bodo snežne razmere v Ljubljani oziroma bližnji okolici to dopuščale.

KATEGORIJE:

MOŠKI:	
A do 30 let (vključno 1953 in mlajši)	10 km
B do 40 let (1952 do 1943)	10 km
C do 50 let (1942 do 1933)	10 km
D nad 50 let (1932 in starejši)	10 km
ŽENSKE:	
A do 25 let (vključno 1958 in mlajše)	5 km
B do 35 let (1948 do 1957)	5 km
C nad 35 let (1947 in starejši)	5 km

Kategorizirani tekmovalci/ke nimajo pravice nastopa!

Tekmovanje je ekipno in posamično. Za ekipno uvrstitev pri moških se štejejo trije najbolje uvrščeni tekmovalci v različnih kategorijah, pri ženskah pa v vseh kategorijah najbolje uvrščene tekmovalke.

PRIJAVE: prijave sprejema od dneva razpisa dalje ZTKO LJ. Bežigrad, Staničeva 41, vsebovati pa mora: ime in priimek, letnično rojstva in pripadnost DO, KS ali društva.

Štartne številke bodo vodje ekip prejeli na dan tekmovanja eno uro pred pričetkom tekmovanja na štartnem mestu.

Obvestilo o dnevu in kraju tekmovanja bo objavljeno v časopisu!

VELESALOM

Tekmovanje bo v nedeljo, 27. februarja 1983, v Kranjski gori s pričetkom ob 10. uri na smučišču Podles.

KATEGORIJE

MOŠKI:	
A do 25 let (vključno 1958 in mlajši)	
B do 26-35 let (1948 do 1957)	
C do 36-45 let (1938 do 1947)	
D nad 45 let (vključno 1937 in starejši)	
ŽENSKE:	
A do 25 let (vključno 1958 in mlajše)	
B do 26 do 35 let (1948 do 1957)	
C nad 35 let (1947 in starejši)	

Aktivni tekmovalci/ke, ki imajo za sezono 1982/83 v biltenu SZS jugo točke, nimajo pravice nastopa!

Tekmovanje bo ekipno in posamično. Za ekipo se štejejo najbolje uvrščeni/na tekmovalci/ka v vsaki starostni kategoriji (4 moški in 3 ženske).

PRIJAVE: zadnji rok pismenih prijav je 17. februar 1983 na naslov ZTKO LJ. Bežigrad, Staničeva 41. Do izteka roka prijav je treba vplačati prijavnino 50 din za tekmovalca. Prijava mora obvezno vsebovati letnično rojstva, kategorijo in pripadnost DO, KS ali društva.

ŽREBANJE: žrebanje štartnih števil bo v torek, 22. 2. 1983, ob 13. uri v prostorih ZTKO.

Podrobnejše informacije glede razpisov dobite na telefon 312-176.

ZTKO Bežigrad

Iščejo čistilko

Športno rekreacijski center Ježica, Savlje 6, razpisuje dela in naloge

ČISTILKE

v športnem objektu. Možnost nastopa dela je takoj. Osební dohodek po pravilniku. Vse informacije dobite po telefonu 348-397 ali 312-176. Rok prijave je 7 dni po objavi.

NOGOMET

Črnuški mladinci jesenski prvaki

Pionirji - II. selekcija "A" liga:

1. Olimpija	9	7	1	1	31:	9	15
2. Slovan	9	6	2	1	20:	10	14
3. Slavija	9	6	1	2	35:	20	13
4. Svoboda	9	5	0	4	33:	8	10
5. Ježica	9	4	2	3	34:	23	10
6. Ilirija	9	3	1	4	16:	21	7
7. Ljubljana	9	3	1	5	21:	36	7
8. Črnuče	9	2	2	5	21:	36	6
9. Sava-Tabor	8	1	1	6	12:	36	3
10. Medvode	9	0	1	8	7:	36	1

Mladinska liga LNŽ:

1. Črnuče	6	5	1	0	28:	4	11
2. Iv. gorica	6	4	1	1	32:	9	9
3. Slavija	6	4	1	1	26:	13	9
4. Sava-Tabor	6	2	2	2	24:	20	6
5. Jezero	6	2	0	4	12:	26	4
6. Podpeč	6	1	1	4	12:	27	3
7. Vodice	6	0	0	6	5:	40	0

Članska "A" liga:

1. Medvode	10	8	0	2	27:	8	16
2. Svoboda	10	7	1	2	31:	9	15
3. Črnuče	10	7	1	2	36:	15	15
4. Slavija	10	6	3	1	30:	12	15
5. Iv. gorica	10	4	2	4	23:	32	10
6. Podpeč	10	3	2	5	27:	37	8
7. Slovan	10	4	0	6	29:	31	8
8. Sava-Tabor	10	2	3	5	21:	31	7
9. Ilirija	10	2	3	5	14:	27	7
10. Jezero	10	2	2	6	11:	31	6
11. Vodice	10	1	3	6	11:	29	5

Članska "B" liga:

1. Ribnica	9	7	1	1	29:	7	15
2. Borac	9	6	1	1	21:	9	13
3. Mlad. Šiškar	9	6	1	2	20:	12	13
4. Krim	9	5	1	3	25:	14	11
5. Miličnik	9	4	2	5	16:	18	10
6. Ježica	8	4	1	3	22:	22	9
7. Šmartno	9	2	2	5	13:	21	6
8. Belinka	9	2	1	6	11:	22	5
9. Mladost	9	1	2	6	12:	22	4
10. Dobrova	9	1	0	8	13:	36	2

Kadetska liga LNŽ:

1. Olimpija	9	7	2	0	51:	10	16
2. Slovan	9	6	2	1	35:	7	14
3. Ljubljana	9	6	1	2	24:	19	13
4. Svoboda	9	5	1	3	40:	9	11
5. Usnjar	9	5	1	3	23:	18	11
6. Ilirija	9	4	2	3	31:	11	10
7. Slavija	9	3	0	6	17:	36	6
8. Ježica	9	1	1	7	13:	47	3
9. Sava-Tabor	9	1	1	7	16:	63	3
10. Medvode	9	0	2	7	7:	37	2

LOKOSTRELCI JUGOBANKE

Uspešni tudi lani

Še eno športno leto je za lokostrelskim klubom Jugobanka, deveto po vrsti in četrto, odkar nosijo ime te denarne ustanove - na obojestransko zadovoljstvo. Lokostrelci so tudi v minulem letu dosegli lepe rezultate. Imajo tri kategorizirane lokostrelce: Magdo in Emila Marinška ter Sama Kuderja. Magda je dosegla kar šest državnih rekordov. J. in D. Bleiweis ter Srečo Ferkul so večkrat nastopili za državno reprezentanco. V jugoslovanskem vrhu sta še Mitja Podgornik in Dušan Rogelj.

V klubu je zdaj registriranih 164 članov. Imajo 5 inštruktorjev, 8 vaditeljev in trenerja Vengusta.

Lokostrelski klub Jugobanka je zadnje nedelje v januarju organiziral dvoransko državno prvenstvo v instiktivnem slogu in v streljanju s compaund loki, hkrati pa je bilo še tekmovanje v prostem slogu za pokal coca cole. Nastopilo je več kot sto lokostrelcev iz 18 jugoslovanskih klubov. Moštvo Jugobanke se je ekipno uvrstilo na drugo mesto.

IVAN ŠUČUR

Člani športnega društva Ježica na teku okoli Šmarne gore.

Foto: M. B.

REKREATIVCI ŠD JEŽICA

Močna družina tekačev

Tekme rekreativcev v atletskih tehnikah v letošnji sezoni so za nami, čakamo na sneg in prireditve na snegu. Kaj lahko rečemo kot udeleženci teh tekmovanj?

Zdi se mi, da so bila tekmovanja v splošnem kar dobro organizirana in da je bila udeležba na vseh kar solidna. Družina tekačev je v zadnjih letih res postala močna in organizirana. V njej so zastopane vse kategorije po starosti in spolu. Če vemo kako pomembna je ta dejavnost za duševno sprostitve in telesno sposobnost, lahko pričakujemo, da se bodo naše vrste še pomnožile.

Tudi pri nas na Ježici se lahko pohvalimo, da smo kar aktivni. Redne treninge tekov z razgibalnimi in sprostilnimi vajami imamo v ponedeljkih in četrtek, v zimskem turnusu ob 16. uri, v poletnem pa ob 17. uri. Naša želja je, da bi bile naše vadbe čim bolj kvalitetne in da bi v njih imela svoje mesto tudi družabnost. Vemo, kako smo včasih togi in nekomunikativni, obremenjeni z delom v službi in domačimi skrbmi, ali pa nas celo zapušča zdravje? Mogoče nam bo uro, dve na teden v novem okolju, v naravi, v krogu enakomislečih prijateljev, ob teku, ki zahteva tudi veliko vztrajanja in napora, prineslo več veselja in novih spoznanj v naše vsakdanje življenje.

Zato vabimo krajane, mlade in starejše občane, da se nam pridružijo. Vabimo tudi telesnokulturne strokovnjake z našega področja, da se nam pridružijo in sodelovanjem, oziroma vodenjem posameznih skupin pomagajo pri dvigu kvalitete naših treningov.

Letos si je naša sekcija zadala zahtevno nalogo. V koledar tekaških prireditev naj bi se uvrstil tudi "TEK TREH MOSTOV", ki naj bi bil na krajevni praznik Posavja, 7. septembra. Trasa je res edinstvena, saj poteka skoraj pretežno ob Savi, ki je v tem območju, od nogometnega igrišča Ježice do Tacenskega mostu, še posebno čudovita in razgibana. Bil sem skoraj na vseh tehnikah v pretekli sezoni, pa lahko rečem, da tako zanimive proge nimajo kjerkoli - spremljajoča alpska reka deluje pomirjujoče in vzpodbudno. Všeč mi je bila na primer proga "Lungo mare" v Opatiji, ki se vije ves čas ob morju, vendar, Sava je le naša, domača. Vendar, kot skoraj vse na svetu, ima tudi naša bodoča proga svojo "napakico". Treba bi jo bilo urediti, nekje tudi na novo strasirati in utrditi. Za to bi bila seveda potrebna sredstva. Če dobro premislimo, je jasno, da to ne bi bila le tekaška steza, to bi bila predvsem sprehajalna pot za krajane in prenekatere ljubljance, ki že sedaj še kako radi zahajajo v ta čudoviti predel ob Savi. Območje ob reki je že sedaj na nekaterih najlepših mestih opremljeno s domiselnimi koški za odpadke, klopmi za počitek in mizami. Tu je prostor za vikende in piknike. Mogoče bi s širše zastavljeno akcijo uspeli pridobiti ne le sprehajalne in tekaške poti, pač pa tudi naravni park s kulturno urejeno okolico, kar bi bilo seveda za severni konec Ljubljane res lepa pridobitev. Mogoče bi bilo moč pristopiti k tej nalogi v etapah, katere prva bi bila na primer prav sprehajalna pot oziroma tekaška steza od NK Ježica mimo Šterna pa naprej ob Savi.

Na zaključku še malo k tekmovanjem. V glavnem so bila dobro organizirana. Vendar so se tu in tam le vrnili posamezni "kiksi" oziroma pomanjkljivosti. Mislim, da je potrebno vzpodbujati in negovati pri nagrajevanju tekmovalcev vse kategorije. Mogoče najmlajše in starejše še malo bolj z občutkom. Dosti je tekmovalci po Sloveniji, kjer je zadnja kategorija na primer pri moških "nad 45 let". Mislim, da to ni v redu in da je med nami že dosti tekačev (in vedno več jih bo) nad 50 let, ki bi zaslužili svojo kategorijo. Da bi povečali možnost nagrajevanja večim tekmovalcem, bi bilo mogoče, poleg medalj prvim trem, podeljevati diplome na primer do 5. mesta. To niso veliki stroški za organizatorja, je pa to prijetno doživetje za tekmovalce. Za podeljevanje nagrad bi rekel, da je dobro, da so čim bolj zanimiva; stopničke za prve tri so zaželenje. Mogoče bi bilo smiselno tudi preveriti letnično rojstva tistim tekmovalcem, ki naj prejmejo nagrade.

Mislim, da si moramo predstavljati ta tekmovanja na eni strani kot trd in utrudljiv napor, v katerem angažiramo vse svoje sile, na drugi strani pa kot igro, kjer smo se domenili za določena pravila, ki so nam lahko tudi v veselje in zadoščenje.

METOD BOHINC

TABORNIKI ODREDA POSAVSKIH KURIRJEV

Zimovali na Gorjah

Člani vodstva taborniškega odreda POSAVSKI KURIRJI si prizadevajo, da bi njihova nedavno ustanovljena organizacija polno zaživela. Brez začetnih težav seveda ne gre. Vprašanje kadrov za vodenje mlajših članov odreda, ki pa so številčno zelo dobro zastopani, je najbolj prisotno. Vendar menijo, da bodo te težave rešili v prihodnjih dveh letih. Že sedaj kaže, da bodo s prizadevnim delom pridobili dovolj dobrih vodnikov iz vrst današnjih medvedkov in čebelic.

Dotršen del aktivnosti te mladoborniške organizacije je posvečen ravno mlajšim članom pri usmerjanju in vzgoji v taborniškem duhu.

Program delovanja odreda za

I. M.

V afriških gorah

Iz dnevnika črnuške alpinistične odprave Atlas 82

3. nadaljevanje

Torek, 7. septembra

Noč je. Z neba sveti polno drobnih zvezd, ko se po komaj vidni stezi vzpenjamo proti najvišji gori v skupini J Bel Ayachi. Pot se vije čez temno sotesko, ki jo obkrožajo visoke, navpične skalne stene, nato se svet zopet razpne in pred nami se pokažejo zadnja nomadska bivališča, ki stojijo že visoko v hribih. V hipu nas obkoli krdo besno lajajočih psov, preplašeno se premikamo naprej. Svetlo rdeča zarja oznanja nov sončen dan. Visoko nad nami se vzpenjata dva vrhova, sami pa ugrabimo kateri je višji. Iz za skal nenadoma prijezdi na oslu beduin. Ko nas zagleda se ustraši, pograbi za dolg lovski nož in pripravljen na vse plašno jezdi mimo nas. Ohrabri ga šele naš prijazni pozdrav. Tudi on ne ve kateri vrh je najvišji.

Napotimo se proti skalni piramidi, ki se na koncu doline strmo dviga v višave. Po 1500 metrov visokem severovzhodnem razu plezamo proti vrhu. Pogled mi kdaj pa kdaj zaboli k soncu, ki se pomika proti belim meglenim pajčolanom nad hribi. Vse je popolnoma mirno in tiho. Počasi se dvigamo, nato pa z velike višine zremo navzdol na daljne puščavske kraje, izžgane v vročem pripekajočem soncu, v neusmiljen in tih svet velike puščave. Pred nami se razprostira Sahara, dežela peska, sonca in tišine. V toplem soncu ležimo na izredno redko obiskanem vrhu, na vzhodu pa se nam, kot v posmeh, dviga malo višji in precej lažje dostopen glavni vrh J Bel Ayachi. Nič zato, jutri bosta naša stopila Sandi in Dušan, ki danes počivata.

Sreda, 8. septembra

Sandi in Dušan osvojita najvišji vrh 3751 m visok J Bel Ayachi, Boris in Janez pa ta dan preplezata nekaj najtežjih smeri v navpičnih stenah ozkega kanjona, uro hoda od našega tabora.

Četrtek, 9. septembra

V ranem jutru odhajam z Dušanom v divji kanjon, ki ga obkrožajo navpične, na prvi

pogled neprepeljive stene. Poskusila bova preplezati južno steno kanjona.

Plezati začnem po navpični poti, ki reže skalne plosče. V poč zabijem edino leseno zagazdo, ki jo imam s seboj, potlej pa plezam prosto po poti navzgor. Navpičnost je vse večja in le z veliko težavo lovim ravnotežje v gladkih robovih poti. Celih 15 m tako počasi telovadim navzgor, nato pa le najdem v plošči levo od poti tenko rešilno razpoko, v katero zabijem dolg klin. Z vponko se vpenem v klin in zadovoljno počivam. Naslednji metri stene nudijo čudovito prosto plezanje po strmi steni, ki je bogato preprejena z oprimki, nazadnje pa priplezam v lepo senčno votlino sredi stene. Tu počivam in varujem Dušana, ki prisopihva za menoj. Iz votline prečim v previsno ploščo, v katero poskušam zabiti klin, vendar ne najdem nobene razpoke. S konicami prstov se počasi vlečem navzgor. Sredi plošče mi zmanjka oprimkov. S strahom pogledam v globino, v dno ozkega ka-

Piše: DANILO PATARČIČ

njona iz katerega sva se povzpela. Vrv teče v velikem loku od Dušana. Nikjer se ne dotika stene. S plezalnega pasu previde no potegnem droben specialen klin, tenak kot žiletka in ga počasi zatakem v steno. Previdno se vpenem vanj in splezam nekaj metrov navzdol, napoln sled pa na levi v ploščah najdem nekoliko lažji prehod in s pomočjo klinov priplezam v kratki svet. Rob stene se mi počasi bliža, naenkrat mi roka zagradi zadnji oprimek in hitro se zavijam na ravno, vročo ploščad na vrhu kanjona.

Pozno popoldne odhajamo. Sonce nima več prave moči, ko se poslavljamo od prijaznih berberov in gora. Bližamo se prelazu Jaffar. Na vrhu prelaza začudeno zagledamo velik bel džip, ob njem pa skupino Angležev.

ki so se na svoji poti po Maroku ustavili na tem zakratnem prelazu. Po prijaznem pozdravu nam ponudijo čaj in kavo. Na prtljajniku džipa stoji cel zaboj rdečega vina, Janez nekam zamaknjeno gleda tja, vendar nočemo biti nevljudni; zadovoljimo se s kavo.

Spet oprtamc nahrbtnike in pričujemo peščiti po dolgi, prašni cesti proti mestu Midelt, 30 km daleč. Preko obzorja se potegnejo zadnji sončni žarki in rumeno-rdeča puščavska zemlja za nekaj minut nudi videz čarobne dežele z nekega drugega planeta, nato pa zemljo hitro prekrije noč. Po dolgi hoji prvič počivamo. Iz čutare izpijem dolg požirek in splaknem kot moka drobni puščavski pesek iz svojega grla. Luči mesta se kot fatamorgana svetlikajo v veliki daljavi, ure in ure mi plešejo pred utrujenimi očmi.

Petek, 10. septembra

Vrsta kampa so zaklenjena z debelo verigo, zato še zadnjič na tej odpravi preizkusimo svojo spretnost in preplezamo visoko ograjo. Dolga, prašna nočna hoja je končana. Sandi, ki je dobra duša, nam iz bližnjega hotela, kljub rani jutranji uri, preskrbi hladno coca colo, nato se zvalimo v spalne vreče.

Dopolodne se zberemo na terasi malega hotela. Žejo gasimo z dragim pivom. Popoldne z razmajanim avtobusom zapustimo Midelt.

Arabski vrh v kraljevskem mestu Fes je končan, zato se ponovno odpravljamo tja. Približno 80 km pred Fesom nas spet ustavi policijska cestna zapora. Avtobus mora zaradi nas obrniti in odpeljati 10 km nazaj v mesto Azrou na policijski komisariat. Pogajanja na policiji so bob ob steno; v Fes ne smemo, zato se odpeljemo v Meknes. Tu ponoči ujamemo vlak za Tanger.

Sobota 11. septembra

V ranem jutru se sprehajamo po Tangerju. Ladja za Evropo odhaja točno popoldne. Že ob 10. uri smo v pristanišču. Ubadam se s papirnato birokratsko vojno. Ko odhajamo na krov ladje kontrolo ugotovi, da nam manjka še en žig na papirjih. Ne moremo na ladjo. Hitimo nazaj na carino, tam pa nam uslužbenec zapre okence in razloži, da je za danes naredil dovolj. Kljub prošnjam ne dobimo žiga. Skoraj brez upanja hitimo nazaj k ladji, kjer nas nazadnje le vkrcajo. Odhajamo!

Vroča afriška obala se počasi utaplja v morskem prostranstvu.

(Konec)